

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Roučkou v právní věci žalobkyně **V.Š.**, bytem..., zastoupené JUDr. *Julii Šindelářovou*, advokátkou se sídlem v Plzni, *Mikulášská tř. 9*, proti žalovanému **Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem v Plzni, *Škroupova 18*, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.6. 2010, čj. DSH/7748/10,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Návrh na snížení uloženého trestu s e z a m í t á .**
- III. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 8.3.2010 čj. ODP/9301/09. Tímto rozhodnutím žalobkyně byla uznána vinnou z porušení ust. § 27 odst. 2 písm. b), § 27 odst. 3, 4 zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel (dále jen zákon o autoškolách) a z porušení ust. § 9 odst. 3 písm. e), § 10 odst. 2 písm. d), § 10 odst. 3, § 12 odst. 1 písm. d) a § 12 odst. 2 vyhl. č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb. Tím došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku proti pořádku ve státní správě a přestupků v územní samosprávě ve smyslu § 46 odst. 1 zák. o přestupcích, neboť při vedení administrativní činnosti spojené s provozováním a výcvikem žadatelů o řidičské oprávnění autoškoly V.Š.,... v období od 28.11.2008 do 20.5.2009 se obviněná opakovaně dopustila administrativních pochybení, když v kurzu č. 1/08 u žadatele o řidičská oprávnění evidenčního čísla 1. P.V. chyběl v Průkazu žadatele o řidičské oprávnění (dále jen "průkaz

žadatele") podpis jmenovaného. U téhož žadatele byl zjištěn nesoulad mezi zápisem v třídní knize se zápisem v průkazu žadatele o řidičská oprávnění, neboť v I. etapě výcviku bylo v třídní knize vykázáno pouze 6 hodin praktických jízd, avšak v průkazu žadatele je vykázáno 7 hodin praktických jízd. V kurzu č. 1/09, u žadatele o řidičská oprávnění ev.č. 2 J.J. nebylo v evidenční knize uvedeno datum ukončení výuky a výcviku, ačkoliv byl tento žadatel předveden ke zkoušce dne 18.5. 2009 v autošcole Autoglobal-V.Š. na základě potvrzení o absolvování výuky a výcviku v autošcole V.Š.,. U tohoto žadatele byla dále zjištěna neshoda v zápisu v třídní knize se zápisem v průkazu žadatele v datu absolvování výuky praktického výcviku údržby vozidla, kdy v průkazu žadatele byl uveden datum 18.12.2008 a 16.2.2009, přičemž v třídní knize je tento výcvik datován ve dnech 20.2.2009 a 5.3.2009. U Kurzu č. 1/09 nebyly průběžně doplňovány zápisy praktických jízd u jednotlivých žadatelů.

Dále se obviněná při vedení administrativní činnosti Autoškoly Š... v období od června 2008 do měsíce května 2009 dopustila opakovaně rovněž těchto administrativních pochybení:

Rok 2008

- kurz č. 15,17,18/08, u žadatelů evidenčního čísla 96,103,104,111,112,113,114,125 a 128 chyběl podpis na průkazu žadatele. U kurzu č. 22/08, žadatel J.H. evidenčního čísla 146. bylo zjištěno kontrolou třídní knihy, evidence o výcviku v řízení vozidla a průkazu žadatele, že dne 26.8.2008 a 30.9.2008 byly provedeny 4 vyučovací hodiny praktického výcviku v řízení vozidla, a to 2 hodiny s osobním automobilem a 2 vyučovací hodiny s motocyklem, přestože lze provést maximálně dvě vyučovací hodiny denně u jednoho žadatele, u žadatelů evidenčního čísla 141,146 chyběl podpis na průkazu žadatele.

-kurz č. 25,28,29/08, u žadatelů evidenčního čísla 162,163,168, 69,173,174,175,176,177,178 a 179 chyběl podpis na průkazu žadatele.

-kurz č. 34,37,38,39,43,45/08, u žadatelů evidenčního čísla 202,203,204,205,219,220,221,222,223,227 a 229 chyběl podpis na průkazu žadatele.

Rok 2009

-kurz č. 3/09,4/09,5/09, u žadatelů evidenčního čísla 9,10 a 11 chyběl podpis na průkazu žadatele.

-kurz č. 6/09 u žadatele P.S. evidenční č. 13 nebyly průběžně prováděny záznamy o jeho účasti na praktickém výcviku a nebyla vedena průkazná evidence o průběhu výuky a výcviku a jeho účasti na hodinách výuky a výcviku. U tohoto žadatele je dále je ve výkazu odjetých hodin v třídní knize vykázáno 32 odjetých hodin praktického výcviku, přičemž v průkazu žadatele je vykázáno jen 30 hodin praktických jízd.

-kurz č. 7,8,9,10,12,14/09, u žadatelů evidenčního čísla 21,22,23,24,25,26,34,35,36,37,38,45,46,47,48 a 49, chyběl podpis na průkazu žadatele.

Kontrolou ukončení výuky a výcviku v evidenčních knihách za rok 2008 a 2009 bylo zjištěno, že v kurzech č. 13/08 až 43/08 chyběl datum ukončení výuky a výcviku u 21 žadatelů, v kurzech č.1/09 až 22/09 chyběl datum ukončení výuky a výcviku u 34 žadatelů. Za to se

obviněné ukládá v souladu s ust. § 12 odst. 1,2) podle ustanovení ust. § 46 odst. 3) zákona o přestupcích pokuta ve výši 15.000, -Kč.

Žalobkyně se žalobou podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen krajský soud) domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného a navrhovala, aby krajský soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a současně navrhl, aby krajský soud nepřiměřený trest uložený za přestupek žalobkyni v rámci správního trestání snížil a navrhl, aby žalovanému byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení. V odůvodnění své žaloby žalobkyně uváděla, že nedostatky, které jí byly vytýkány, jsou jen drobným administrativním pochybením a nejsou takového rozsahu, aby mohly být hodnoceny jako přestupek, navíc s uložením velmi citelné pokuty. Žalobkyně tvrdila, že k provádění kontrole předložila své pracovní záznamy, přičemž faktické vedení administrativy bylo v elektronické podobě vedeno již od roku 2008. Tvrzení správních orgánů, že elektronická evidence byla žalobkyni doplněna až následně, označila za hypotézu, která nebyla důkazem podepřena.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uváděl, že v napadeném rozhodnutí se podrobně vyjádřil k námitce, že nedostatky žalobkyni vytýkané jsou jen drobným administrativním pochybením, kde své argumentaci popsal podrobným způsobem zjištěný skutkový stav, označil ustanovení právních předpisů, které žalobkyně v rámci zajišťování výuky a výcviku žadatelů porušila, vzal v úvahu vyjádření žalobkyně k věci i obsah výpovědí svědků. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně má k řádnému provozování autoškoly obecním úřadem obce s rozšířenou působností udělenou registraci v souladu s ust. § 2 zák. č. 247/2000 Sb. a nese objektivní odpovědnost za její provozování a jako provozovatel autoškoly má být zárukou, aby výuka a výcvik byly vedeny v souladu s jednotlivými ustanoveními zákona č. 247/2000 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky č. 167/2002 Sb. K námitce žalobkyně, že administrativu se snaží vést řádně, ale ke kontrole předložila omylem podklady, které byly pouze jejími pracovními záznamy, neboť faktické vedení administrativy je v elektronické podobě, žalovaný uvedl, že v rámci kontrolního šetření předložila žalobkyně jako přílohu k námitkám do protokolu o provádění kontrole výtisky administrativních záznamů třídních knih, evidenčních listů a dalších potřebných administrativních listin, vedených v elektronické podobě, odlišných od záznamů, které měl k dispozici kontrolní orgán, neboť byly dopsány a žalobkyně je vydávala za oficiální. I z těchto důvodů nezbavují žalobkyni odpovědnosti z přestupku, který jí je kladen za vinu. K námitce, že za přestupek byl žalobkyni udělen nepřiměřený trest, žalovaný uvedl, že vzhledem k množství pochybení zjištěných kontrolním orgánem, bylo porušení zákona ze strany žalobkyně zjevné a pokuta byla uložena v polovině možné hranice, neboť maximální možnou výši pokuty je možno stanovit do 30.000,- Kč. Podle žalovaného na základě výše uložené sankce lze předpokládat, že u provozovatele autoškoly bude mít tento trest také výchovný dopad na další činnost. Žalovaný žalobu označil za nedůvodnou a navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že správní orgán I. stupně oznámením z 8.9.2009, čj. ODP/10420/09 oznámil žalobkyni zahájení řízení o přestupku. Na podkladě skutečností plynoucích z protokolu o provádění kontrole dodržování podmínek pro provozování autoškol vycházel ze zjištění pracovníků vykonávajících státní dozor v oblasti provozování autoškoly. Po shromáždění podkladů správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí,

kterým žalobkyni uznal vinnou porušením § 27 odst. 2 písm. d), § 27 odst. 3, 4 zák. č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a z porušení § 9 odst. 3 písm. e), § 10 odst. 2 písm. d), § 10 odst. 3, § 12 odst. 1 písm. d) a § 12 odst. 2 vyhl. č. 167/2002 Sb., kterou se provádí zákon č. 247/2000 Sb., čímž došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku proti pořádku ve státní správě a přestupku v územní samosprávě ve smyslu § 46 odst. 1 zákona o přestupcích. Žalobkyní byla uložena v souladu § 12 odst. 1 a 2 podle ust. § 46 odst. 3 zákona o přestupcích pokuta ve výši 15.000,- Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně uváděl, že u kurzu č. 1/08 u žadatele P.V. v průkazu žadatele chybí podpis jmenovaného, u téhož žadatele v třídní knize v první etapě výcviku je vykázáno pouze 6 hodin praktických jízd, avšak v průkazu žadatele je vykázáno 7 hodin praktických jízd. Byl zjištěn rozpor v odjetých hodinách uvedených v třídní knize a v průkazu žadatele, kdy v třídní knize je vykázáno pouze 27 hodin praktických jízd, přičemž v průkazu žadatele je vykázáno 29 hodin praktických jízd. Tato kontrolní zjištění byla doložena kopií třídní knihy pro kurz č. 1/08, kopií průkazu žadatele, když data vykonání jízd se v uvedených listinných podkladech liší. V třídní knize je uveden datum první vyučovací hodiny praktického výcviku v řízení vozidla 5.2.2008 a následující hodina praktického výcviku v řízení vozidla dne 10.2.2008, obě v délce jedné vyučovací hodiny. V průkazu žadatele jsou však uvedeny jako první vyučovací hodiny praktického výcviku v řízení vozidla dne 10.2.2008 v počtu 2 hodin. Zjištění založilo důvodné podezření, že žadatelem Vodrážkou měli být dne 24.2.2009 provedeny 3 vyučovací hodiny praktického výcviku v řízení vozidla, přestože lze provést maximálně 2 vyučovací hodiny denně u jednoho žadatele. V tomto případě lze konstatovat, že popsané vedení evidence u tohoto žadatele nelze považovat za průkazné vedení evidence ve smyslu § 27 odst. 4, 5 zákona o autoškolách, neboť z jednotlivých listinných podkladů nelze učinit jednoznačný závěr o počtu absolvovaných vyučovacích hodin praktického výcviku. U kurzu č. 1/09 u žadatele evidenčního č. 2 J.J. bylo zjištěno, že v evidenční knize nebylo uvedeno datum ukončení výuky a výcviku ačkoliv byl jmenovaný předveden ke zkoušce 18.5.2009 v autoškolě Autoglobal – V.Š. na základě potvrzení o absolvování výuky a výcviku v autoškolě V.Š. U jmenovaného byla zjištěna nehoda v zápisu v třídní knize se zápisem v průkazu žadatele v datu absolvování výuky praktického výcviku údržby vozidla, kdy v Průkazu žadatele je uveden datum 18.12.2008 a 16.2.2009, přičemž v třídní knize je tento výcvik datován ve dnech 20.2.2009 a 5.3.2009. Tato zjištění jsou prokazována kopií třídní knihy pro kurz č. 1/09 a kopií průkazu žadatele a kopií seznamu žadatelů o řidičská oprávnění. Dále bylo zjištěno, že u kurzu č. 1/09 nebyly průběžně doplňovány do třídní knihy zápisy praktických jízd u jednotlivých žadatelů, což je prokázáno listinnými doklady v řízení shromážděnými. Vzhledem k těmto skutečnostem správní orgán považoval za dostatečně zjištěné a prokázané, že žalobkyně porušila ust. § 27 odst. 4 zák. o autoškolách, kde je mimo jiné stanoveno, že o průběhu výcviku žadatele a řidičská oprávnění a jeho účastní na hodinách výuky a výcviku musí provozovatelé autoškoly vést průkaznou evidenci. Podle správního orgánu s odkazem na § 27 odst. 5 zák. o autoškolách žalobkyně porušila ust. § 9 odst. 3 písm. e) vyhl. č. 167/2002 Sb., § 10 odst. 3, § 10 odst. 2 písm. d), § 12 odst. 1 písm. d) a § 12 odst. 2 téže vyhlášky. Tímto porušením citované vyhlášky, s odkazem na ustanovení § 27 odst. 5 zákona o autoškolách, žalobkyně naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 46 odst. 1 zák. o přestupcích, podle kterého přestupkem je porušení i jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 a § 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy. K porušení povinností v uvedeném rozsahu se žalobkyně v průběhu přestupkového řízení vyjadřovala a tvrdila, že skutečné vedení administrativy probíhá v elektronické podobě

od začátku roku 2008, a že ke kontrole předložila podklady, které byly pouze jejími pracovními záznamy, nikoliv skutečným vedením administrativy. Ke kontrole nepředložila elektronickou formu vedené administrativy autoškoly z důvodu svého velmi špatného psychického rozpoložení plynoucího z naprosto nestandardního průběhu prováděné kontroly. Správní orgán vyhodnotil námitky týkající se předložení pouze pracovních záznamů kontrolnímu orgánu za účelové a nevěrohodné, neboť tento tvrzený postup by vedl k duplicitě při vedení administrativy a nikoliv k jejímu zjednodušení. I v případě, že by žalobkyně takto postupovala, jednoznačně by porušovala vyhlášku č. 167/2002 Sb., neboť ust. § 10 odst. 3 této vyhlášky zakládá povinnost údaje zapisovat průběžně. Žalobkyně by totiž byla nucena až následně doplňovat údaje do elektronické podoby. V takovém případě by však bylo logické, aby právě pracovní záznamy byly zapisované průběžně, byly ve vzájemném souladu a rovněž v souladu s dotčenými právními předpisy tak, aby je bylo možno bezchybně zanést do elektronické podoby. Pokud by žalobkyně postupovala tvrzeným způsobem, bylo by možno očekávat nedopsané a chybné údaje spíše v elektronické podobě, kam byly podle tvrzení následně vpisovány podle pracovních záznamů. Jako přílohu k námitkám do protokolu o prováděné kontrole předložila žalobkyně výtisky administrativních záznamů třídních knih, evidenčních listů a dalších administrativních listin vedených v elektronické podobě odlišných od záznamů, které měl k dispozici kontrolní orgán, neboť byly dopsány. Tyto listiny žalobkyně vydávala za oficiální, nicméně správní orgán tuto námitku shledal za vyvrácenou z výše uvedených důvodů. K námitce žalobkyně, která se vztahovala k absencím podpisů u průkazu žadatelů, správní orgán uváděl, že vyučující by měl činit pravidelné záznamy v průkazu žadatele o proběhlé hodině praktického výcviku v řízení vozidla, tedy průkaz žadatele by měl procházet pravidelnou kontrolou zaměstnance autoškoly. Je organizační záležitostí autoškoly a zodpovědností žalobkyně, aby zajistila podpisy žáků na průkazu žadatele. Proto nemůže uspět argumentace, že ačkoliv je žákům připomínáno, že průkaz žadatele má být podepsán, žáci toto podceňují. Rovněž nelze vzít v úvahu argumentaci, kdy žalobkyně považuje závadu v chybějících podpisech na průkazu žadatele za „narovnanou“ dokladem o ukončení výcviku. Prováděcí vyhláška k ust. § 27 odst. 5 zák. o autoškolách v ustanovení §§ 9, 10, 11 a 12 obligatorně vymezuje, jakým způsobem má být vedena evidence výuky a výcviku. Tuto evidenci nelze nahrazovat jinými vytvořenými listinami. Podle správního orgánu žalobkyně argumentuje v tom smyslu, že vzhledem k tomu, že kopie vytvořená kontrolním orgánem není stvrzena jejím podpisem k potvrzení totožnosti kopie s originálem, přičemž na jednom listu kopie je první strana průkazu žadatele s uvedením jména, přičemž na listu druhém je druhá strana tohoto průkazu, nepovažuje tyto listiny za průkazné, nemůže se k jejich správnosti vyjádřit a tím považuje za nepodložené, že by uvedení uchazeči o řidičská oprávnění neměli průkazy žadatele podepsané. K této námitce správní orgán uvedl, že námitku považuje za irelevantní, neboť z těchto kopií je zřejmé, že průkazky podepsány nebyly. Zpochybnění k jaké osobě nepodepsaná strana průkazu žadatele platí, není podstatné. Za podstatnou považuje správní orgán skutečnost, že kopie založené ve spisové dokumentaci, byly pořízeny kontrolním orgánem a jejich správnost byla potvrzena úředním razítkem. Správní orgán neměl důvod o jejich pravosti pochybovat. Námitky v této oblasti považoval správní orgán tím za vyvrácené.

Správní orgán I. stupně v další části odůvodnění hodnotil jednotlivá kontrolní zjištění, ke kterému dospěli pracovníci vykonávající státní dozor v oblasti provozování autoškol ve dnech 18. až 20. května 2009. Ve vztahu k roku 2008 v rámci prvního kurzu č. 15, 17, 18/08 u

žadatelů ev.č. 96, 103, 104, 111, 112, 113, 114, 125 a 128 chyběl podpis na průkazu žadatele, což podle správního orgánu bylo prokázáno kopií třídní knihy pro kurz č. 15/08, 17/08, 18/08 a kopií průkazu žadatelů uvedených evidenčních čísel, které jsou součástí spisové dokumentace. U druhého kurzu č. 22/08 u žadatele ev.č. 146 J.H. bylo zjištěno, že 26.8.2008 a 30.9.2008 měly být provedeny 4 vyučovací hodiny praktického výcviku v řízení vozidla a to 2 hodiny s osobním automobilem a 2 vyučovací hodiny s motocyklem, přestože lze provést maximálně 2 vyučovací hodiny denně u jednoho žadatele. V listinných podkladech byly vykázány odučené hodiny praktického výcviku. Z těchto důvodů správní orgán považoval za vyvrácenou argumentaci žalobkyně, že se jednalo o pouhou administrativní chybu, neboť je logicky nepřípustné, aby k chybným zápisům stejného znění došlo jak v průkazu žadatele, tak ve vozových sešitech, kde vykonaný výcvik stvrdil žadatel J.H. svým podpisem. Vozové listy, které byly doloženy žalobkyní na výzvu správního orgánu, nepovažoval správní orgán za relevantní, neboť nebyly stvrzeny podpisem žadatele a vznikly důvodné pochybnosti o jejich pravosti ve smyslu jejich dodatečného vyhotovení. Zjištěné závady byly prokázány kopií třídní knihy pro kurz č. 22/08, kopií průkazu předmětného žadatele a kopií vozových listů k motocyklu SPZ ... a motorového vozidla SPZ..., které jsou součástí spisové dokumentace. Správní orgán dále uváděl, že chybějící podpis na průkazu žadatele ev. č. 141 a 146 je prokázán kopií třídní knihy pro kurz č. 22/08 a kopií průkazu žadatele evidenčního čísla 141 a 146, které jsou rovněž součástí spisové dokumentace. U kurzu č. 25, 28, 29/08 u žadatelů evidenčního čísla 162, 163, 168, 169, 173, 174, 175, 176, 177, 178 a 179 chybí podpis na průkazu žadatele, což prokazuje kopie třídní knihy pro kurz č. 25/08, 28/08, 29/08, kopie průkazu žadatelů uvedených evidenčních čísel, které jsou součástí spisové dokumentace. U kurzu č. 34, 37, 38, 39, 43, 45/08 u žadatelů evidenčního čísla 202, 203, 204, 205, 219, 220, 221, 222, 223, 227 a 229 chybí podpis na průkazu žadatele, což dokládá kopie třídní knihy pro kurz č. 34/08, 37/08, 38/08, 39/08, 43/08, 45/08 a kopie průkazu žadatelů uvedených evidenčních čísel, které jsou rovněž součástí spisové dokumentace.

Ve vztahu k roku 2009 u kurzu č. 3, 4, 5/09 u žadatelů evidenčního čísla 9, 10, 11 chybí podpis na průkazu žadatele, což podle správního orgánu prokazuje kopie třídní knihy pro kurz č. 34/08, 37/08, 38/08, 39/08, 43/08, 45/08 a kopie průkazů žadatelů uvedených evidenčních čísel, které jsou součástí spisové dokumentace. U kurzu č. 6/09 u žadatele evidenčního č. 13 Pavla Skály bylo zjištěno, že ve výkazu odjetých hodin v třídní knize je vykázáno pouze 32 odjetých hodin praktického výcviku, přičemž v průkazu žadatele je vykázáno jen 30 hodin praktických jízd. Tyto skutečnosti prokazuje třídní kniha pro kurz č. 6/09 a kopie průkazu žadatele P.S., které jsou součástí spisové dokumentace. U kurzu č. 7, 8, 9, 10, 12, 14/09 u žadatelů evidenčního č. 21, 22, 23, 24, 25, 26, 34, 35, 36, 37, 38, 45, 46, 47, 48, 49 chybí podpis na průkazu žadatele, což podle správního orgánu prokazuje kopie třídní knihy pro kurz č. 14/09 a kopie průkazů žadatelů výše uvedených evidenčních čísel tvořící součást spisové dokumentace.

Podle správního orgánu kontrolou ukončení výuky a výcviku v evidenčních knihách za rok 2008 a 2009 bylo zjištěno, že v kurzech č. 13/08 až 22/09 u některých žadatelů chyběl datum ukončení výuky a výcviku, přičemž v kurzech č. 13/08 až 43/08 chyběl datum ukončení výuky a výcviku u 21 žadatelů, v kurzech č. 1/09 až 22/09 chyběl datum ukončení výuky a výcviku u 34 žadatelů. Tyto skutečnosti prokazují kopie evidenčních knih pro rok 2008 a 2009, které jsou součástí spisové dokumentace.

Na základě uvedených skutečností správní orgán považoval za prokázané, že žalobkyně porušila ust. § 27 odst. 3, 4 zák. o autoškolách a s odkazem na toto ustanovení porušila opakovaně ust. § 9 odst. 3 písm. e) a § 12 odst. 1 písm. d) prováděcí vyhlášky. Tím opakovaně naplnila skutkovou podstatu přestupku proti pořádku ve státní správě a územní samosprávě ve smyslu ust. § 46 odst. 1 zák. o přestupcích.

Při stanovení druhu a výše uložené sankce vycházel správní orgán ze závažnosti přestupku proti pořádku ve státní správě a územní samosprávě ve smyslu § 46 odst. 1 zák. o přestupcích vyjádřené sankcemi uvedenými v § 46 odst. 3 téhož zákona, který stanoví pokutu do 30.000,- Kč. Charakter předmětného přestupku hodnotil správní orgán jako závažný projev nekázně při vedení administrativy autoškol. Správní orgán přihlédl především k následkům předmětného protiprávního jednání, které vedlo k nepřehlednosti, zmatečnosti a v některých případech až k nepřezkoumatelnosti předložených dokumentů. Rovněž správní orgán posoudil skutečnost, že výše popsané závady byly zjištěny ve velkém rozsahu, přičemž některé zjištěné závady se děly opakovaně a to u obou autoškol, v nichž obviněná administrativu vedla. Tyto skutečnosti byly hodnoceny v neprospěch žalobkyně. Forma zavinění byla hodnocena jako nedbalost vědomá, neboť žalobkyně si byla vědoma povinností spojených s vedením administrativy a bez přiměřených důvodů spoléhala na to, že svým konáním případně nekonáním neporuší nebo neohrozí zájem chráněný zákonem. S ohledem na formu zavinění nebyla správním orgánem hodnocena pohnutka, která žalobkyni k jejímu jednání vedla. Forma zavinění byla zohledněna ve prospěch žalobkyně. Správní orgán hodnotil přístup žalobkyně k projednávání věci, kdy jmenovaná nemařila projednávání věci, se správním orgánem spolupracovala, ačkoliv nebyla se svou vinou plně ztotožněna. Žalobkyně činila kroky k nápravě, přičemž bylo dále hodnoceno, že obdobného jednání se v minulosti nedopustila. Tyto skutečnosti byly hodnoceny v její prospěch. Po zhodnocení uvedených skutečností byla žalobkyni uložena sankce v polovině zákonem stanoveného rozpětí sazby, která byla označena za odůvodněnou, adekvátní a v plné míře respektující ust. § 12 zák. o přestupcích.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalobkyně napadla odvoláním, ve kterém uváděla, že nedostatky, které v řízení jsou jí vytýkány, považuje za drobné administrativní pochybení a tyto nedostatky nejsou takového rozsahu, aby mohly být hodnoceny jako přestupek, navíc s uložení velmi citelné pokuty. V odvolání uváděla, že ke kontrole předložila podklady, které byly pouze jejími pracovními záznamy, neboť faktické vedení administrativy je v elektronické podobě již od počátku roku 2008. Uváděla, že nestandardní způsob vedení kontroly mohl snadno působit nepříznivě a také nepříznivě působil nejen na odvolatelku, ale i na žáky autoškoly. Za tohoto stavu se nelze divit, bez dalšího nelze označit za účelové její tvrzení, že předložila pouze pracovní záznamy a až následně předložila elektronickou podobu administrativy, kterou takto vede. Tvrdila, že administrativu se snažila vést řádně, a proto také až na základě pracovních poznámek, které byly předloženy kontrolnímu orgánu, zpracovává administrativu v elektronické podobě. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí k odvolacím výtkám uváděl, že konkrétní ustanovení zák. č. 247/2000 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky č. 167/2002 Sb. jednoznačně stanoví, jaké doklady mají být při provádění výuky a výcviku vedeny a jakým způsobem jsou do nich patřičné údaje zaznamenávány. Žalobkyně má k řádnému provozování autoškoly obecním úřadem obce

s rozšířenou působností udělenou registrací k provozování autoškoly v souladu s § 2 zák. č. 247/2000 Sb. a nese objektivní odpovědnost za její provozování. Provozovatel autoškoly musí být i garantem dodržování přesného počtu učebních hodin výuky a výcviku a není proto možno z jeho strany přijmout výmluvu, že vytýkané nedostatky jsou pouze administrativní pochybení. Podle § 12 vyhl. č. 167/2002 Sb. do průkazu žadatele o řidičské oprávnění se provádějí zápisy o provedeném výcviku s uvedením data vyučovací hodiny a podpisem učitele výcviku. Zápisy se provádějí bezprostředně po ukončení každé vyučovací hodiny výcviku k získání řidičského oprávnění, přičemž v rámci uvedeného řízení bylo správním orgánem zjištěno při provozování autoškoly provozovatelem uvedené pochybení. Provozovatel autoškoly podle žalovaného musí vykonávat tento druh činnosti řádným a zákonným způsobem v souladu s příslušným ustanovením zákona č. 247/2000 Sb. a jeho prováděcí vyhlášky. Pokud žalobkyně v odůvodnění odvolání poukazuje na velmi citelnou pokutu, pak žalovaný se ztotožnil s právním hodnocením správního orgánu I. stupně v tom smyslu, že co se týká závažnosti přestupku proti pořádku ve státní správě a územní samosprávě a vzhledem k množství pochybení zjištěných kontrolním orgánem ve smyslu § 46 odst. 1 zák. o přestupcích bylo porušení zákona ze strany žalobkyně zjevné a pokuta byla uložena v polovině možné hranice, kdy je možné pokutu ukládat až do výše 30.000,- Kč. Uložení pokuty v polovině zákonné sazby dává i určitou záruku, že ze strany žalobkyně nedojde k opakování protiprávního jednání. Z těchto důvodů žalovaný odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně zamítl a rozhodnutí potvrdil.

Krajský soud při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal pouze v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí řádně napadeno (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

O žalobě rozhodl krajský soud bez nařízení jednání při splnění podmínek plynoucích s § 51 odst. 1 s.ř.s.

Při projednání žalobkyní uplatněných žalobních bodů posuzoval krajský soud zákonnost napadeného rozhodnutí na podkladě dále uvedených zákonných ustanovení.

Podle **§ 46 odst. 1 zák. o přestupcích č. 200/1990 Sb.** přestupkem je porušení jiných povinností, než které jsou uvedeny v § 21 až 45, jestliže jsou stanoveny zvláštními právními předpisy včetně nařízení obcí, okresních úřadů a krajů. Podle **§ 46 odst. 3 zák. o přestupcích** za přestupek podle § 46 odst. 1 a 2 lze uložit pokutu do 30 000 Kč.

Podle **§ 27 odst. 2 písm. b) zák. č. 247/2000 Sb. o získání a zdokonalování způsobilosti k řízení motorových vozidel**, provozovatel autoškoly je dále povinen zajistit, aby výcvik v řízení vozidla netrval déle než 2 vyučovací hodiny denně u jednoho žadatele.

Podle **§ 27 odst. 3 téhož zákona** při zahájení výuky a výcviku je provozovatel autoškoly povinen vydat žadateli o řidičské oprávnění průkaz žadatele a průběžně v něm provádět záznamy o jeho účasti na praktickém výcviku. Žadatel o získání řidičského oprávnění musí mít při praktickém výcviku průkaz žadatele vždy u sebe.

Podle § 27 odst. 4 téhož zákona o průběhu výuky a výcviku žadatele o řidičské oprávnění a jeho účasti na hodinách výuky a výcviku musí provozovatel autoškoly vést průkaznou evidenci. Tato evidence může být vedena i v elektronické podobě.

Podle § 9 odst. 3 písm. e) vyhl. č. 167/2002 Sb., provádějící zákon č. 247/2000 Sb. do evidenční knihy, kterou vede provozovatel autoškoly, se zapisuje též datum ukončení výuky a výcviku. Podle § 10 odst. 2 písm. d) téže vyhlášky, do třídní knihy, kterou provozovatel autoškoly vede pro každý kurz výuky a výcviku se zapisuje též vyučovací hodina výuky a výcviku a probírané téma. Podle § 10 odst. 3 téže vyhlášky zápisy údajů uvedených v odstavci 2 písm. a) až c) se provádějí při zahájení výuky a výcviku. Zápisy údajů uvedených v odstavci 2 písm. d) až f) se provádějí průběžně. Podle § 12 odst. 1 písm. d) cit. vyhlášky průkaz žadatele o řidičské oprávnění obsahuje též podpis žadatele o řidičské oprávnění. Podle § 12 odst. 2 cit. vyhlášky do průkazu žadatele o řidičské oprávnění se provádějí zápisy o provedeném výcviku k získání řidičského oprávnění s uvedením data vyučovací hodiny a podpisem učitele výcviku. Zápisy se provádějí bezprostředně po ukončení každé vyučovací hodiny výcviku k získání řidičského oprávnění.

Při posuzování důvodnosti žaloby vycházel soud z jednotlivých žalobních bodů, kterými žalobkyně tvrdila nezákonnost rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Obsahově žalobní body se překrývají s obsahem jednotlivých odvolacích výtek, kterými žalobkyně napadala v odvolání rozhodnutí správního orgánu I. stupně a které také jako odvolací důvody žalovaný v napadeném rozhodnutí hodnotil. Krajský soud konstatuje, že v daném případě není sporu o skutkových okolnostech, ale žalobkyně rozporuje jejich právní hodnocení. Krajský soud skutková zjištění učiněná v řízení před správním orgánem I. stupně považuje za nesporná a také z nich vychází. Hodnocení provedených důkazů krajský soud vnímá jako proces správního uvážení, který je svojí povahou autonomní oblastí správního orgánu, do které krajský soud zasahuje pouze tehdy, pokud zjistí, že výsledek volného hodnocení důkazů je v logickém v rozporu s jednotlivými shromážděnými podklady rozhodnutí. Z tohoto důvodu krajský soud posuzoval výsledek hodnocení důkazů, ve kterém správní orgán I. stupně i žalovaný dospěly k závěru, že žalobkyně jako provozovatel autoškoly nevedla potřebnou administrativu v elektronické podobě a že žalobkyní předložené administrativní podklady v písemné podobě nebyly pracovními záznamy, ale byly reálně vedenou administrativou. Pokud žalobkyně označila tvrzení správních orgánů, že elektronická evidence byla doplňována až následně za hypotézu důkazem nepodpořenou, pak krajský soud konstatuje, že na základě totožné úvahy je nutno dospět k obdobnému závěru o tvrzení žalobkyně, že v průběhu vedené kontroly předkládala své pracovní záznamy a že fakticky administrativu vede v elektronické podobě od roku 2008. Toto její obrané tvrzení zůstalo nepodložené. Závěr správního orgánu o tom, že elektronická evidence administrativy byla žalobkyní doplněna až následně, správní orgán podpořil hodnocením zjištěných skutečností a logicky dovedl, že pokud by žalobkyně administrativu o vedení autoškol vedla od roku 2008 v elektronické podobě, pak při respektování povinnosti provádět zákonem definované zápisy údajů průběžně, by bylo logické očekávat nedopsané a chybné údaje spíše v administrativě vedené v elektronické podobě a nikoliv v průběžně vedených pracovních záznamech. Správní orgán I. stupně se s námitkou žalobkyně řádně vypořádal argumentací užitou v odůvodnění svého rozhodnutí na str. 5 a na tuto komplexní argumentaci krajský soud také odkazuje.

Zjištěná porušení povinností vyplývajících ze zákona č. 247/2000 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 167/2002 Sb. žalobkyně v podstatě akceptovala a označovala je jen za drobná administrativní pochybení, která nemohou být hodnocena jako přestupek. K této žalobní výtce krajský soud na podkladě nesporných skutkových zjištění, odkazuje na výše prezentovanou výrokovou část rozhodnutí správního orgánu I. stupně, která obsahuje podrobnou specifikaci dílčích porušení zák. č. 247/2000 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 167/2002 Sb. Porušení těchto povinností pochybně zakládá naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 46 odst. 1 zák. o přestupcích a pokud správní orgán I. stupně i žalovaný jednání žalobkyně takto vyhodnotily, neshledává krajský soud v tomto směru žádné porušení zákona.

Žalobkyně v žalobě navrhla snížení trestu uloženého za přestupek, aniž by uváděla důvody, pro které by uložený trest považovala za nepřiměřeně vysoký. Z kontextu uplatněné žaloby krajský soud dovodil, že nepřiměřenost trestu uloženého za projednávaný přestupek žalobkyně podporovala svým tvrzením, že jí vytýkané nedostatky jsou pouze drobným administrativním pochybením, které nemůže být hodnoceno jako přestupek, navíc s uložením tak citelné sankce. Krajský soud v této souvislosti vycházel z ust. § 65 odst. 3 s.ř.s., podle kterého v případě, pokud správní orgán rozhodl o uložení trestu za správní delikt, se může ten, jemuž byl takový trest uložen, žalobou domáhat též upuštění od něj nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených. Vzhledem k tomu, že krajský soud neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a ani rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla vytvořena možnost, na základě návrhu žalobkyně ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s. posuzovat možnost snížení trestu žalobkyně. Krajský soud v tomto směru nehodnotil spravedlnost uložené pokuty, ale pouze zkoumal, zda byly splněny podmínky pro její uložení, zda správní orgán srozumitelně odůvodnil výši uložené pokuty, zda tato výše je v souladu se zákonným rozmezím, v jakém lze tuto sankci uložit. Krajský soud neakceptoval důvod žalobkyně pro snížení uloženého trestu, neboť nedostatky zjištěné v rámci vedení administrativy provozovatelem autoškol nehodnotil jako drobné administrativní pochybení, ale jako porušení konkrétních povinností uložených zákonem, které naplňují skutkovou podstatu přestupku proti pořádku ve státní správě. Krajský soud shledal, že správní orgán I. stupně i žalovaný se v rámci správního uvážení o výši uložené pokuty zabývaly skutečnostmi pro toto rozhodnutí právně významnými, hodnotily druh porušení povinností, četnost porušení povinností a další skutečnosti, které vyplývají z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně na jeho str. 10. Na tuto ucelenou argumentaci správního orgánu také krajský soud plně odkazuje a na jejím podkladě neshledává podmínky pro moderaci trestu uloženého žalobkyni.

Krajský soud žalobu žalobkyně shledal nedůvodnou a postupem podle § 78 odst. 7 žalobu zamítl a současně ve smyslu § 78 odst. 2 s.ř.s. zamítl i návrh na snížení uloženého trestu.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a přihlíží ke skutečnosti, že žalovaný, který v řízení dosáhl procesního úspěchu náhradu nákladů řízení neuplatnil.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni 25. září 2012

JUDr. Václav Roučka, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková